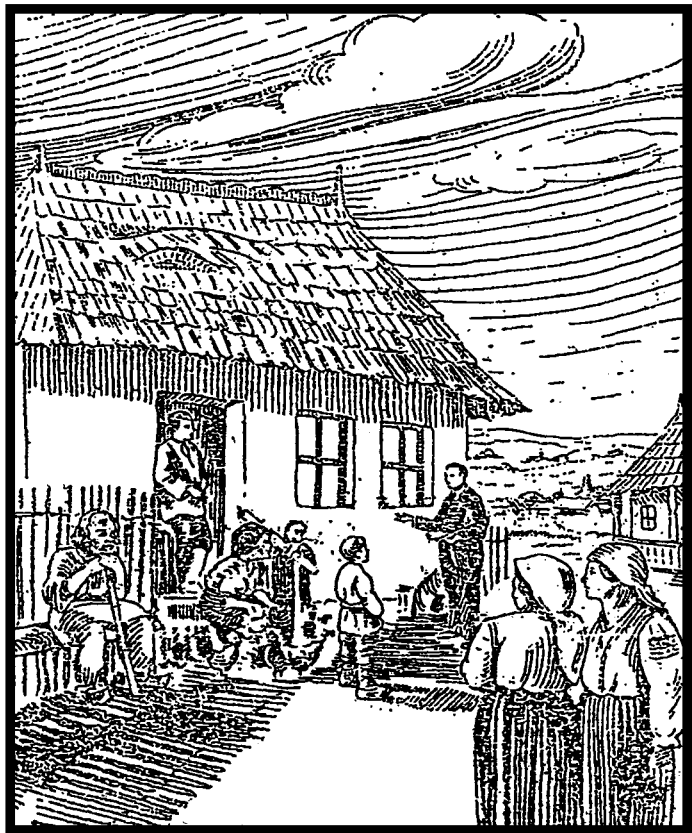


AMIT TUDNOD KELL!



AMIT TUDNOD KELL!

Megmentés	3
Halhatatlanság vagy feltámadás? . . .	7
Kereszttség tűzzel és vízzel	14
Egy isteni megbízatás	21

Az „Amit tudnod kell!” füzetben a fenti tárgyak foglaltatnak. Tanulmányod azon őszinte vágytól indítva, hogy megértsd mindazt, ami feltáratik, mint bibliai igazság, mely Isten ígéjével van alátámasztva. Sokan, akik szellemi foglyok voltak — hála ezen ismeretnek — ~~erő~~ nyertek megszabadulhatni minden, Istennek nemtetsző szokásoktól és hálóktól. Következően tehát:

„Az igazság szabadokká tesz titeket”.

Ján. ev. 8:32.

ROMÁNIAI JEHOVA TANUI EGYESÜLETE

Kolozsvár : Emil Isac utca 6. sz. 1 ap

Kedd és Csütörtök: 17:30-19:00

Vasárnap: 10:00- 12:00

Telefon: 0264-592862

Mobil: 0740-038788

Látogassák: www.amir.ro

E-mail: office@amir.ro

Amit tudnod kell!

MEGMENTÉS.

Mindazok részére, akik keresik az élethez vezető utat, Jehova Isten kormányja bír elsőrendű fontossággal. Az Ő kormányja, vagy királysága által fogja igazolni Jehova az Ő nevét és fog létesíteni tartós békét a világegyetemben. Azután nem lesz soha többé veszedelem. (Náhum 1:9). A minden idők becsületes emberei egy ilyen kormány jövetelét kívánták. De annak eljövetele tekintetében nagyon téves vélemények uralkodtak. Most azonban Isten királysága, vagy uralma itt van és mindazok, akik jóindulattal viseltetnek Istennel szemben, most tudomást szerezhetnek erről az uralomról. Jehova kormányja Teokrácia, mert közvetlen a Mindenható Isten irányítása és vezetése alatt áll. Az, egy igaz kormány; mert Jehova minden útjai igazak és tökéletesek. Jehova a Legfelségesebb; és mindazok, akik az Ő kormányában részt fognak venni, összhangban kell legyenek Vele és örömmel kell engedelmeskedjenek az Ő parancsainak.

Az édeni lázadás után, az embernek adatott első reménysugár. Istennek titokba burkolt azon ígérete volt, hogy Ő a földön egy igazságos kormányt fog

létesíteni. Abel hitt e jövőbeni uralomban és abba vetette reményét. Hasonlóképpen Énok, Noé, Ábrahám és mások szintén ezt a kormányt választották, hittel tekintve annak eljövetelére (Zsidók 11:1—16). Ábrahám leszármazottaiból Isten, egy jelképi teokráciát állított fel. Ő az izraelitákat az Ő jövőbeni teokratikus kormányára vonatkozó prófétai képek kialakítására használta fel. Mózes, Áron, Józsué és Sámuel Isten teokratikus uralmának képviselői voltak a földön. Mikor az izraeliták emberi királyt kívántak, ezzel Isten nemtetszését váltották ki, amiről e feljegyzés áll: „És monda az Ur Sámuelnek: Fogadd meg e nép szavát mindenben, amit mondanak néked, mert nem téged utáltak meg, hanem engem utáltak meg, hogy ne uralkodjam felettök”. (1 Sámuel 8:7).

Izráelnek különböző királyai voltak, míg végre az utolsó, aki Zedekiás volt, ledöndetett és Isten a következőképpen nyilatkozott a királyságról: „Rommá, rommá, rommá teszem azt; ez sem lesz állandó, míg el nem jő az, akié az uralkodás és néki adom azt!” (Ezekiel 21:27). Ezután lett az Ördög teljesen a nemzetek nemlátható uralkodója. De Istennek kifejezett akarata, hogy egy igazságos világa legyen. Erről mondotta Ő: „Mert imé új eget és új földet teremtek és a régiek ingyen sem említettnek, még csak észbe sem jutnak”. (Ézsaiás 65:17). Isten minden szent prófétái szóltak a minden dolgok helyreállításáról, melyek a királysággal vannak kapcsolatban és azon próféciáknak be kell teljesedniök (Cselekedetek 3:20, 21). Isten prófétája leírta a Királynak, valamint dicső és igazságos kormányának megszületését, amint olvassuk „Mert egy gyermek

születik nekünk, fiú adatik nekünk és az uralom az ő vállán leszen és hívják nevét: csodálatosnak, tanácsosnak, erős Istennek, örökkévalóság atyjának, békesség fejedelmének! Uralma növekedésének és békéjének nem lesz vége a Dávid trónján és királysága felett..." (Ézsaiás 9:6, 7).

Az édeni lázadás után körülbelül négyezer évre született meg Jézus Betlehemben és akkor kezdett beteljesedni Ézsaiásnak eme próféciaja. Jehova küldöttei hirdették akkor: „Dicsőség a magasságos mennyeekben az Istennek és békesség a földön a jóérmű embereknek”. (Lukács 2:14; Van Ess.) Ez előre jelzi ama tényt, hogy csak a jóérmű emberek fognak békességben részesülni a földön. Ezzel ellentétben Istennek minden ellenségei örökre elfognak pusztulni (Zsoltár 21:9, 37:20). Armageddon után Sátán és az ő törvénytelen uralma a kormányával együtt. A vallási képviselők az ő szervezeteikkel együtt nem fognak soha többé felkelni. E törvénytelenek emlékezete örökre meg fog rothadni, amint írva van: „Az igazak emlékezete áldott; a hamisaknak neve pedig megrothad”. (Példabeszédek 10:7; Ézsaiás 26:14). Mára azoknak, akik Isten és királyságával szemben jóindulatúak, minden okuk meg van az örvendezésre és örvendhetnek is, mivel a teljes megszabadulás és örök béke ideje közel van.

Az az idő, melynek folyamán Jézusnak a földön való uralkodásával várnia kellett (Zsoltár 110; Zsidók 10:12, 13), befejeződött 1914-ben; és a Teokrácia Felséges Urának, Jehovának parancsára, akkor a Király elfoglalta magas állását. „A te hatalmad

palcáját kinyújtja az Ur Sionból, mondván: Uralkodjál ellenségeid között". (Zsoltár 110:2).

A trónra emelt Király első dolga volt a lázadó Sátánnak kiűzése mennyből; azért tört ki „mennyben a háború” (Jelenések 12:2:17). : Armageddon viadala elfogja pusztítani végképpen mindazokat, akik ellenállnak Krisztusnak, a Királynak és ezzel Sátán uralma véget fog érni. Minden jel arra vall, hogy a Mindenható Isten nagy napja viadalának ideje már nagyon közel van; és abban a viadalban Isten minden ellenségei megsemmisíttetnek és a föld megtisztíttatik a gonoszságtól — mint az igazság teljes megnyilatkozása. Akkor Jézus Krisztus teljhatalommal fog rendelkezni a föld dolgai felett. „Nem csak szóltam ki is viszem, elvégzem, meg is cselekszem!” (Ézsaiás 46:11). „Így lesz az én beszédem, amely számból kimegy, nem tér hozzám üresen; hanem megcselekszi, amit akarok és szerencsés lesz ott, ahová küldöttem”. (Ézsaiás 55:11).

Halhatatlanság vagy feltámadás?

Emberi halhatatlanság vagy feltámadás, mindkettő egy és ugyanazon időben nem létezhetik. A „feltámadás” az életre való felébresztést jelenti. Ha az ember lelke halála után a „purgatorium”-ban volna, vagy kínoztatva, öntudatosan valamely pokolnak nevezett tűzes helyen, akkor életben kellene lennie, de ez esetben nem eshetik szó a feltámadásról, mert egy élő teremtmény nem támadhat fel a halálból. A „Purgatorium”, vagy a tűzes pokol-ról szóló tanítás, hogy ott haláluk után öntudatosan kínoztának, hiábavalóvá teszi Isten csálhatatlan ígését a halottak feltámadására vonatkozólag. Jézus Krisztus áldozati halála és feltámadása garanciája a halottak feltámadásának. Erről mondta Jézus: „Ne csodálkozzatok ezen: mert eljő az óra, amelyben mindazok, akik a koporsókban vannak, meghallják az ő szavát. És kijőnek; akik a jót cselekedték, az élet feltámadására; akik pedig a gonoszt művelték, a kárhozat feltámadására”. (Ján. 5:28, 29). Ha egy bizonyos lélek valamilyen „purgatorium”-ban lett volna, Jézus említést tett volna róla.

Hogy hagyományszerű állításukat alátámasszák, azaz, hogy a halottak vagy a mennyben, vagy a „purgatorium”-ban vagy pedig a pokolban vannak öntudatos állapotban, a vallásos papság kikellett találja és bevezesse azt, hogy az embernek halhatatlan lelke van. A „halhatatlanság” azt jelenti, ami nem tud meghalni. Könnyen megérthető, hogy egy teremtmény következőleg egy lélek sem maradhat örökre a pokol vagy purgatorium kínjai között vagy akár a mennyben is, ha meghalhat. Azért mondotta a csaló démoni szellem, aki kitalálta e félrevezető tanokat: „Mi azt kell, hogy tanítsuk, hogy az embernek egy halhatatlan lelke van”. Ha a Biblia bizonyítja, hogy az ember egy halandó lélek; tehát alávetve a halálnak, akkor a „purgatorium”-ról és az „örök kínszenvedés”-ről szóló tanok teljesen lehetetlenek.

Mikor Isten megteremtette a tökéletes embert és a Paradicsomba, Édenbe helyezte, mondotta neki: „Mert a mely napon vétkezel, bizony meghalsz” (1 Mózes 2:17). Ezzel, Isten törvénye tisztán és világosan lett kifejezésre juttatva. Isten úgy értette volna, hogy csak a test fog meghalni? Erre Ő maga adja meg a feleletet Ezekiel 18:4 és 20-ban mondván: „... Amely lélek vétkezik, annak kell meghalnia!” Az egyedüli bizonyíték az ember halhatatlanságára nézve, kizárólag csak az Ördög által mondott szavak, melyeket Évához intézett Édenben. Isten mondotta: „... Amely napon ejéndel arról, bizony meghalsz!” Ezzel ellentétben mondotta az Ördög: „Bizony nem haltok meg” (1 Mózes 2:17; 3:4). Kinek higgyünk tehát? Istennek vagy az Ördögnek? A vallásos papság az Ördög nyilatkozatához csatlá-

kozott, elvetvén Isten kijelentését és azért tanítja az összes lelkek halhatatlanságát.

Hasonlóképpen, maga az Ördög sem halhatatlan; mert Zsidók 2:14-ben és Ezekiel 28:18, 19-ben a Biblia kimutatja, hogy a Mindenható Isten árendelt időben meg fogja semmisíteni. Felvetődik a kérdés a papoknak: Ha a pokol az örök kínszenvedés helye és benne az Ördög a főtüzelő (fűtő), akkor az ő megsemmisítése után ki fogja fenntartani a tüzet?

A „halhatatlanság” szó az angol Bibliában (King James kiadás) csak ötször található, a „halhatatlan” szó csupán csak egyszer és a „rothadatlanság” szó pedig csak négyszer. Róma 2:7-ben a szellemtől született keresztyén biztatva van, hogy keresse a halhatatlanságot, vagy rothadatlanságot. Mivel pedig senki sem keresi azt, amije van, így tehát az emberek nincsen halhatatlansága. Csak Isten egyedül tulajdonosa a halhatatlanságnak, amint írva van: „Kie egyedül a halhatatlanság, ki hozzáférhetetlen világosságban lakozik; akit az emberek közül senki nem látott, sem nem láthat; akinek tisztesség és örökkévaló hatalom” (1. Timoteus 6:16). Tehát Jézus sem volt halhatatlan, mikor mint ember a földön volt; de Isten halhatatlanságot adott neki feltámadásakor az Ő halálig tartó hűsége jutalmául (János 5:26; Jelenések 1:18). A hű, győzedelmes keresztyéneknek szintén megérdemelt jutalomként halhatatlanság van ígérve a halottak feltámadásakor, Jézus Krisztusnak második eljövetele alkalmával, amikor teokratikus királyságát meg fogja alapítani. A nekik adott ígéret így hangzik: „... És a halottak feltámadnak ro-

molhatatlanságban és mi elváltozunk. Mert szükség, hogy ez a romlandó test romolhatatlanságba öltözzék és a halandó test halhatatlanságot öltöszön magára. Mikor pedig ez a romlandó test romolhatatlanságba öltözik és e halandó test halhatatlanságba öltözik, akkor beteljesül amaz íge, mely meg van írva: „Elnyeletett a halál diadalra”. (1 Korintus 15:52—54). Isten egy képtelen és lehetetlen dolgot követett volna el, ha ilyesmit engedett volna megírni ígéjében, ha az ember máris halhatatlan. Tehát a Biblia kijelenti, hogy az ember egy lélek (1 Mózes 2:7; 1 Korintus 15:45); hogy mint egy lélek ki van téve a halál vagy meghalás lehetőségének (Ezekiel 18:4; Máté 10:28); hogy ő következőleg nem halhatatlan (Jób 4:17—20), amiből kiviláglik, hogy az ember halálakor nem mehet a „purgatorium”-ba sem az „örökkínszenvedésre”, de a mennybe sem. Hogyha a halottak újra életre kell hozassanak, abból az következik, hogy az idők folyamán ők halottak, azaz nem élnek sehol. A halottak feltámadását világosan tanítja a Biblia, hogy ahhoz semmilyen kétely sem férhet.

Annak, aki megérti a Bibliát, kiváltságot kap, hogy megvigasztaljon másokat, akik keresik a vigasztalást. A halottak állapotának megértése tekintetében a Biblia az „álom” szót használja, mert az álom öntudatlanságot jelent, melyből a felébredés lehetséges. Azért van megírva 1 Theszalonika 4:13, 14, 17-ben: „Nem akarom tovább atyámfiai, hogy tudatlanságban legyetek azok felől, akik elaludtak, hogy ne bánkódjátok, mint a többiek, akiknek nincsen reménységök. Mert ha hisszük, hogy Jézus meghalt és feltámadott, azonképpen az Isten

is előhozza azokat, akik elaludtak a Jézus által ő vele együtt".

Ahogy a Zsoltár 16:10 és Cselekedetek 2:27—34-ig mondja, Jézus meghalt és a „pokolba”, az az a gödörbe (sírba) ment. Halála után harmadnapra Jézus, Isten által újra felébresztetett azon állapotából. Ő a halottak közül az első feltámadott. Az Ő feltámadása teljes bizonyítéka a sírokban lévő halottak feltámadásának, ami az Ő királyságában az Ő második eljövetelekor fog történni. Azok bizonyítékainak elhárítására, akik már az apostoli korban tagadták a halottak feltámadását, 1 Korintus 15:12—18 és 20—22-ig írva van: „Ha azért Krisztusról hirdettetik, hogy a halottak közül feltámadott, mi módon mondják némelyek, ti köztetek, hogy nincsen halottak feltámadása? Mert ha nincsen halottak feltámadása, akkor Krisztus sem támadott fel. Ha pedig Krisztus fel nem támadott, akkor hiábavaló a mi prédikálásunk, de hiábavaló a ti hitetek is. Akik a Krisztusban elaludtak, azok is elvesztek tehát. Amde Krisztus feltámadott a halottak közül, zsen-géjük lőn azoknak, kik elaludtak. Miután ugyanis ember (Ádám) által van a halál, szintén ember (Krisztus Jézus) által van a halottak feltámadása is. Mert amiképpen Ádámában mindnyájan meghalnak, azonképpen a Krisztusban is mindnyájan megelevenítettnek".

Krisztus Jézus támasztatott fel először a halottak közül. Kevéssel azelőtt lett feltámasztva Lázár, Jézus barátja, mégpedig azért, hogy legyen kimutatva, hogy Krisztus uralma idején milyen módon fog történni a feltámadás. Lázár azután újra meghalt, de a rendelt időben az engedelmesség feltétele

mellett, majd a teljes feltámadásának örvendhet. Annak bizonyítékául, hogy Jézus elsőnek támadott fel a halottak közül, olvassuk Kolossé 1:18-ban: „És Ő... elsőszülött a halottak közül; hogy mindenkiben Ő legyen az első”. (Lásd 1 Korintus 15:20-at). Ezzel kapcsolatban többen kérdezik, hogy miképpen érthető az az eset, ami Máté 27:51—53-bani feljegyzés szerint, Jézus kereszthalálakor történt, amint olvassuk: „És imé a templom kárpítja ketté hasada fölétől aljáig; és a föld megindula és a kősziklák megrepedezének. És a sírok megnyílnak és sok elhunyt szentnek teste feltámadta. És kijövén a sírokból, a Jézus feltámadása után bementek a szent városba és sokaknak megjelenének”. A legrégebbi bibliai kéziratból (a Sinai kézirat), néhány szó hiányzik azért ott ez a szöveg így hangzik: „És a föld megindula és a kősziklák megrepedezének és sok alvó szentnek teste feltámadott; és sírjaikból kijöve, az Ő feltámadása után bementek a szent városba és sokaknak megjelentek”. A feljegyzésből mintha az tűnne ki, hogy Jézus halálakor történt földrengés megnyitotta ezeket a sírokat, a mi felébredését okozta azon elhunytaknak, azonban azok a felébredettiek még vártak és nem mindjárt mutatkoztak Jeruzsálemben, csak az Ur feltámadása után. Mindenestre ezek a felébredések a Lázár, a Jairus leánya és a Naimi ifjú felébredéséhez hasonló, akik később újra meghaltak. Erről egészen biztosak lehetünk, mert 1 Korintus 15:20-ban mondja világos értelemmel: „Ámde Krisztus feltámadott a halottak közül, zsengeiök lőn azoknak, kik elaludtak”, első, aki a teljes létbe támadott fel. Azok a Máté 27:52, 53-ban említett személyek lehet, hogy

csak egy időre lettek a halál álmából felébresztve bizonyos célból, melyről mi most nem tudunk semmit. De lehet az is, hogy Máté 27 részben említett feljegyzés nem az akkori esetet írja le, hanem lehet egy próféta kijelentés azokról az eseményekről, melyek Jézus Krisztus második eljövetelkor fognak bekövetkezni az Ő dicső és hatalmas teokratikus királyságában.

Azért azok részére, akik siratják kedveseik elvesztését, létezik reménység és vigasz, hogy a halottak, akik most a sírokban vannak, visszafognak térni a létbe. Akik felébresztetnek az életre a földön, és bebizonyítják hűségüket és engedelmességüket, lakni fognak a földet a mennyei Teokrácia uralma alatt. Erről nem lehet semmit beszélni, ha nincs bizonyíték a hiteltérdemlő forrásból. A Biblia megadja ezeket a bizonyítékokat.

Keresztség tűzzel és vízzel.

Azokról az ujonnan képzett katonákról, akik a világháborúban elsőízben lettek a frontra víye és az ellenséggel szembeállítva, s ha túléltek az ütközetet, szokták mondani, hogy „átmentek a tűzkeresztségen”. Világos, hogy ezt a kifejezést Keresztelő János szavai szerint utánozzák, aki mondotta: „Én ugyan vízzel kereszteltek titeket a megtérésre, de a ki utánam jő, erősebb nálamnál... Ő Szent Lélekkel és tűzzel keresztel majd titeket”. (Máté 3:11, 12). A „tűzzel való keresztség” valóban egy prófétai utalás az Armageddoni csata tűzére, egy keresztség vagy alámerülés, mely az egész ördögi szervezetnek megsemmisítését fogja jelenteni, de azok részére, akik menedéket találnak Jehova szervezetében, oltalmat jelent. Az a „tűz” a nyomorúság egy olyan ideje lesz, amilyent a világ soha nem látott és nem is fog látni, mert ez által a gonoszak teljesen meg fognak semmisíttetni.

János eljött és vízzel keresztelt. Később Krisztus Jézus elküldötte az Ő tanítványait azzal a megbízatással, hogy tanítsák és kereszteljék a népet (Máté 28:19, 20). Mindenkin, aki Jehova Isten tanúi közé tartozik, kötelessége, embertársait az igazságra tanítani, amelyhez tartozik a keresztség

kiváltsága is, amit Jehova, Jézus Krisztus és a Szent Szellem nevében kell végezni.

Keresztelő János, az Ő eljövetelekor, mint az Ur képviselője, parancsolta az izraelitáknak, hogy térjenek meg a Jehova Isten törvényszövetsége elleni bűneikből és keresztelkedjenek meg (Máté 3:1—11). Azok, akik megtértek és megkeresztelkedtek ez által tettek bizonyosságot, hogy megváltoztatták viselkedésüket és többé nem vezettetnek önzésük által, hanem örömmel hallgatnak Jehova akaratára. Aki tudatában volt annak, hogy ő nem szegte meg a szövetséget, hanem hűséges maradt Istenhez, annak nem kellett megkeresztelkednie.

A kereszttség tehát egy külső bizonyítéka, szimbolikus (jelképi) kifejezése, az Isten akaratának cselekvésére való fogadástételnek. Ha valaki hisz Jézus Krisztusban, mint az ő Megváltójában, meg kell keresztelkedjen víz által? Igen; és ha ő megérti a kereszttség célját, késedelem nélkül el is határozza magát arra. Mikor Jézus 30 éves lett, felkereste Jánost a Jordánnál és kérte, hogy keresztelje meg Őt vízzel. János előbb vonakodott azt megtenni, mivel nem értette meg annak célját. Jézus azt felelte neki: „Engedj most, mert így illik nekünk minden igazságot betöltenünk”. Akkor János megkeresztelte Őt. Jézusnak vízbeni keresztisége külső, jelképes bizonyítéka volt annak, hogy Ő Isten akaratának cselekvésére határozta magát. Jézus mondotta: „Ímé jövök; a könyvtekercsben írva van felőlem. Hogy teljessem a te akaratodat; ezt kedvelem, én Istenem. a te törvényed keblem közepette van”. „Az én eledelem az, hogy annak akaratát cselekedjem, a ki elküldött engem, és az Ő dolgát elvégezzem” (Zsoltár

40:7, 8; János 4:34). Mikor Jézus kilépett a vízből mennyből egy szózat hangzott: „Ez amaz én szerelmes Fiam, akiben gyönyörködöm”. Ez által fejezte ki Isten az Ő elismerését Jézus engedelmsége iránt.

Hinni az Ur Jézus Krisztusban nem jelenti csupán értelmi következtetését annak, hogy Jézus az Isten Fia és a világ Megváltója. Ennél sokkal többet jelent. Jelenti engedni magad Isten akarata által vezettetni és nem másnak az akarata által. A hit magába foglalja azt is, hogy felszenteld magadat Istennek, ami egy fogadalmat jelent Isten akaratának cselekvésére. Eképpen bizonyul be a hit és a ki ezt megteszi, igazolva van és mint megigazult, bemenetele van Isten kegyelmébe (Róma 5:1). Hogy továbbra is kiváltságnak örvendhessen Isten előtt, állandóan Isten akaratát kell cselekednie, Mivel ő ígéretet tett, hogy teszi Isten akaratát, azért feltétlen szükségessé válik ezt mások előtt is elismerni és bizonyítani amit az által cselekszik, hogy hagyja magát víz alá meríteni. A valóságos keresztség a felszentelődés vagy fogadástétel Isten akaratának cselekvésére, míg a vízkeresztség ennek-külső elismerése vagy bizonyítéka a tanúk jelenlétében. A keresztség tehát egy lépés, melyet mindenki a ki Istennek szentelte magát Jézus Krisztus által, meg kell, hogy legyen tiszta értelemben.

Tehát meg kell mindenkinek keresztelkednie

a ki szövetségben áll Isten akaratának cselekvésére? Igen, mert a keresztség, vagy víz alámerülés egy jelképe annak, hogy az alámerült lemondott önző akaratáról, hogy Isten akaratát cselekedhesse. Ezeket Isten az Ő oltalmáról biztosítja. Az alámerült jelképes módon mintegy azt mondja: „Én alárendeltem magamat teljesen a Mindenható Isten rendelkezéseinek és az Ő kegyelme által, az Ő akaratát fogom cselekedni”. Az ilyet Isten védelmezi és vezetése felől biztosítja. Mikor az izraeliták kijöttek Egyiptomból Mózes vezetése alatt, mindnyájan kötelezték magukat, hogy engedelmeskedni fognak Mózesnek, mint Isten képviselőjének, Mózes pedig Krisztusnak volt az előképe. Ők követték Mózes a Veres tenger kiszáradt medrében, mely lehetségesé vált egy isteni csoda által. Az Isten jelenlétét képviselő felhő felettük volt és kétoldalt az elválasztott vizek mint falak állottak. Ők ilyen értelemben voltak elrejtve vagy alámerítve. „Nem akarom pedig, hogy nem tudjátok Atyámfiai, hogy a mi atyáink mindnyájan a felhő alatt voltak és mindnyájan a tengeren mentek által; És mindnyájan Mózesre keresztkeltek meg a felhőben és a tengerben”. (1 Korinthus 10:1—2). Az apostol továbbá hozzáfűzi: „Avagy nem tudjátok-e, hogy akik megkeresztelkedtünk Krisztus Jézusba, az Ő halálába keresztkeltek meg? Eltemettettünk azért Ő vele együtt a keresztség által a halálba: hogy miképpen feltámasztatott

Krisztus a halálból az Atyának dicsősége által, azonképpen mi is új életben járunk". (Róma 6:3, 4). Amiképpen az izraéliták elrejtettek, védve és oltalmazva a Mózesbeni megkeresztelkedésük által, úgy mindazok is, akik Krisztus halálában elrejtettek Ővele együtt, amint írva van: „Mert meghaltatok és a ti éltetek el van rejtve együtt a Krisztussal az Istenben. Mikor a Krisztus, a mi életünk megjelen, akkor majd ti is, Ő vele együtt, megjelentek dicsőségben" (Kolossé 3:3, 4). Az Ő „testének tagjai" „Krisztus teste", „az Ő halálában kell legyen megkeresztelve." és ez a keresztség teljesen különálló a vízkeresztségtől, melyhez semmi köze sincs. (Róma 6:3—5). Azok, akikre ez vonatkozik, ezenkívül még a Szent Szellem keresztségét is kapják.

Ez azt jelenti, hogy mindenki, aki megkeresztelkedett víz által, Krisztus halálában is meg van keresztelve? Nem; mert a Krisztus halálában csak azok kereszteltettek meg, akik Jehova által elfogadtattak „Krisztus testének" tagjai gyanánt, születve vannak Isten szelleme által és meghívást nyertek a főszervezetnek, Jehova királyi házának tagságába. Ezekről áll megírva 2 Timotheus 2:11, 12-ben: „... Mert ha vele együtt meghaltunk, vele együtt fogunk élni is. Ha tűrünk, vele együtt fogunk uralkodni is!"

Vannak sokan, akik hisznek az Ur Jézus Krisz-

tusban de nincsenek meghíva Isten mennyei királyságába, mégis szeretik Istent és kívánnak Neki szolgálni. Mindazok, akik magukat Isten akaratának cselekvésére határozták, bizonyosságot tesznek a fogadalomról, amennyiben alávetik magukat a víz általi jelképi kereszttségnek. Azután kell, hogy tanulmányozzák Isten ígését, növekedvén ez által értelemben és akaratának megismerésében. Ilyen módon foglal valaki állást Isten és Krisztus mellett és kitart erősen feddhetetlensége mellett Jehova előtt.

Ki végezheti el a kereszttséget? Szükségeltetik valamely vallásfelekezet papi szolgálatára? Nem, nincs szükség itt papi szolgálatra. Bárki, aki Isten akaratának cselekvésére szentelte magát, megkeresztelhet mást. Az, aki a kereszttséget végzi, kell, hogy formászerűségből valamit mondjon, amikor a kereszttséget végzi? Nem, ő nem kell mondjon egyáltalán semmit akkor. Mielőtt a vízkereszttség végrehajthatnák, helyes a keresztelőnek körülbelül a következőket mondani: „Ti elismértétek, hogy bűnösök vagytok már születéseteknél fogva és hitet gyakoroltatok Isten és Krisztusban, azért én a ti kívánságtok szerint, Isten és Jézus Krisztus felhatalmazásából, mely az Ur szelleme által gyakoroltatik, megkeresztellek titeket”.

A „nagysokaság” tagjai, a Jónadábok nem halnak meg, mint emberi teremtmények, hogy szellemi

teremtményeként támadjanak fel (Jelen. 7:9, 10). Ők nem részesedtek mennyei hívásban, azért nem képezik részét a menny királyságának. Ők örök életet fognak kapni a földön a Teokrácia uralma a Király és királysága alatt. Ezen oknál fogva ők nincsenek Krisztus halálában megkeresztelkedve. Akik magukat Jónadáboknak ismerik el, keresztelkedjenek-e meg víz által? Igen, amennyiben magukat Isten akaratának cselekvésére szentelték, Ez által adják bizonyítékát, hogy állást foglaltak Jehova Isten és teokratikus kormány mellett.

Egy isteni megbízatás.

„...Nem nemzenek a korai halálnak... és ivadékaik velők megmaradnak”. (Ézsaiás 65:23).

Ha Jehova kifejezésre juttatta akaratát egy bizonyos dolog elvégzésére, akkor Ő minden bizonynyal végre is fogja hajtani azt a dolgot. „Nem csak szóltam, ki is viszem, elvégeztem, meg is cselekszem!” (Ézsaiás 46:11). „Így lesz az én beszédem, amely számból kimegy, nem tér hozzám üresen, hanem megcselekszi, amit akarok és szerencsés lesz ott; ahová küldöttem”. (Ézsaiás 55:11). Jehova határozata a föld teremtését illetőleg a következő szavakban van kifejezve: „Én alkotám a földet és az embert rajta én teremtem, én terjesztém ki kezeimmel az eget és minden seregöket én állatám elő. Miert így szól az Ur, aki az eget teremté; Ő az Isten a ki alkotá a földet és teremté azt és megerősíté; nem hiába teremté azt, hanem lakásul alkotá: Én vagyok az Ur és több nincs!” (Ézsaiás 45:12, 18). Isten teremtette a földet. (1 Mózés 1:1). A fenti idézet bizonyítja, hogy azért teremtette, hogy az embernek

örök lakásul legyen. Ez a következtetés még egy további alátámasztást nyer azon parancsban, amit Jehova Ádám és Évának adott mondván: „És megáldá Isten őket és monda nekik: Szaporodjatok és sokasodjatok és töltsétek be a földet és hajtsátok birodalmatok alá; és uralkodjatok a tenger halain, az ég madarain és a földön csúszó-mászó mindenféle állatokon”. (1 Mózses 2:28). Jehovának a „Szaporodjatok és sokasodjatok és töltsétek be a földet” parancsa nevezzük mi itt „isteni megbízatásnak”.

Ádám a lázadásban az Ördöghöz csatlakozott és azért bűnös lett. Ádám és Éva nem tudta végrehajtani ezen isteni megbízatást. Isten határozata azonban nem téveszthet célt az ember törvénytelensége miatt. Ádám igaz volt, amikor közölve lett vele az isteni megbízatás, de a bűn miatt tökéletlenné lett és egy tökéletlen ember sem tudja végrehajtani ezen isteni megbízatást. Ádám minden leszármazottai bűnben születtek és azért ezek közül egy sem tudhatta teljesíteni az isteni megbízatást, csak ha előbb megigazíttatik. (Róma 5:12; Zsoltár 51:7). Mára a földet az igazságtalanság és a gonosztscelekvők telítik. A királyság osztálya nem bírja végrehajtani a földbenépesítésének isteni megbízatását, mert a királyság e nyája kizárólag szellemi teremtményekből áll. Hasonlóképpen azon milliók sem, akik éltek, meghaltak és a halálból feltámasztva, majd helyreállítottak

nak az emberi tökéletességre, mert annak az Ur direkt parancsa szerint kell végrehajtatnia igaz emberek által. Annak tehát úgy kell végrehajtatnia, ahogy Isten azt megparancsolta. Tehát milyen módon és kik által?

A „nagysokaság” fog bírni azon kiváltsággal, hogy teljesítse az isteni megbízatást a szaporodást és a föld benépesítését illetőleg. A nagysokaság az Ur „más juhait”ból fog állni, melyeket az Ő aklából fog hozni és akiknek örök életet biztosít a földön. A nagysokaság tagjai a jóakarató emberek, akik most az Urhoz gyűjtenek. Ezek az Ur által megigazulnak, mint hitük és engedelmességük következményeképp, örök életet fognak kapni a földön és közvetlen a teokratikus kormány hatalma és rendelkezései alatt fognak állni.

Egy új föld.

Az édeni lázadástól a föld átok alatt volt (1 Mózes 3:17). Sátán törvénytelenül uralkodott a földön és az igazságtalan emberek voltak ez uralomnak végrehajtó tényleges eszközei. De ez többé nem lesz így, mert Isten szavát adta, hogy a törvénytelenek el lesznek pusztítva és azután egy „új föld” fog lenni. Isten kifejezte az Ő ígérését, hogy „új eget és új földet fog teremteni”. (2 Péter 3:13).

Az „ég”, emberi szemekkel nem látható uralmat jelent. Sátán sokáig volt e világnak nem látható istene (2 Korintus 4:4). Az „új ég” áll Krisztusból, a Fej és testből, melynek a mennyei szent angyalok szolgálnak. A törvénytelen föld igazságtalan emberek által volt uralva. Az „új föld” azon igaz emberekből fog állani, akik megőrizték feddhetetlenségüket Isten iránt a múlt időkben; ők mint tökéletes emberek fognak feltámasztatni és fejedelmek fognak lenni a földön, akik igazságban fognak uralkodni. (Zsoltár 45:17; Ézsaiás 32:1). A „nagysokaság” kapcsolatban fog lenni ezekkel a fejedelmekkel. Minden teremtmény, aki örök életet fog nyerni a földön, igaz kell hogy legyen és az igazak nem fognak meghalni soha. (Máté 25:46).

Ahogy a vízözön, mely jelképekül szolgált, megtisztította a földet a gonoszaktól, csupán nyolc személyt hagyván életben, hasonlóképpen fogja a Mindenható Isten nagy napjának viadala is megtisztítani a földet a gonoszaktól és aránylag csak kevés ember fog megmaradni (Jeremiás 25:33). Kétségtelenül, csak néhány millió, a nagy embertömegekhez arányítva csak kicsiny szám fog megmaradni azok közül, akik most a földön élnek. Azonban nem kell megrémülni az Armageddonban bekövetkező nagy általános pusztulástól. Jehova haragjának napja határozottan Krisztusnak, Sátán elleni háborújával fog

végződni és akkor sokkal több ember fog életben találtatni a földön, mint Noé napjaiban az özönvízkor. A tény, hogy az emberek egy nagysokasága megőrzi Isten iránti feddhetetlenségét és átalvitetnek Armageddonon, végleg megdönti Sátán ama törvénytelen állítását, nullává téve azt és teljesen hatástalanná, ami Jehova nevének és ígéjének igazolását fogja jelenteni.

A kicsinyek nem halnak meg többé.

Az emberi nemzedék felújulása az öröm és boldogság ideje fog lenni, a béke és nagy vígság ideje. Valóban boldogság fog lenni a szülők részére, nevelni gyermekeiket és tanítani őket igazságos körülmények között. A szülők szívükön fogják hordani gyermekeik örök élet kérdését. A kisdedek, akik a nagysokaság tagjai által fognak születni, nem fognak meghalni csecsemő korukban. Mert különben születésüknek semmi célja sem volna, mivel elérkezett Isten rendelt ideje, hogy a földet igaz és élő nemzedéssel népesítse be. Mivel az emberi nem atyja (Ádám) vétkezett, az összes gyermekek bűnben születtek és átöröklés folytán a tökéletlenség és az ítélet reájuk is kihatott; azért sokan meghaltak Ádám törvényte-

lensége miatt (Róma 5:12). Jézus megváltotta az emberi nemet és mivel a nagysokaság tagjai a váltság-áldozat teljes hasznát nyerik és megbízattatnak az Ur által a föld benépesítésével, azért gyermekeik nem fogják a halált örökölni, mint az Ádám bűnének az emberiségre származó következményét. A nagysokaság gyermekei igazságban fognak fogamzani és születni az életre, amennyiben ők az Urra hallgatnak. Azok, akik későbbben mégis megfognak halni, saját gonosz cselekedeteikért halnak meg, amint írva van: „Sőt, inkább kiki a maga gonoszságáért hal meg”; és nem az öröklött bűnért (Jeremiás 31:29, 30; Ezekiel 18:17). Ebből kitűnik tehát, hogy a kicsinyek nem bírnak teljes felelősséggel felnevelésük előtt és nem halnak meg, mint kiskorúak, hanem az Ur ad nekik teljes alkalmat, igaz és széleskörű ismeretet, hogy megbizonyíthassák Istennel és az igazsággal szembeni felszenteltségüket.

„Jeruzsálem”, Jehova általános szervezetére vonatkozó név, míg „Sion” a főszervezetnek jelképes neve, mely teljesíti Isten akaratát az Ő összes teremtményeire vonatkozólag. „Jeruzsálem” tehát magába foglalja az Ur „más juhait” is akkor, amikor az Ő aklába összegyűjtetnek. (János 10:16). Az „új ég” máris működésben van. Legyen figyelembe véve Jehovának prófétai kijelentése: „Mert imé új egetek (Állioli szerint: új ég) és új földet teremtek és a ré-

giek ingyen sem említettnek, még csak észbe sem jutnak; Hanem örüljeteK és örvendjeteK azoknak mindörökké, amelyeket én teremtek; mert imé, Jeruzsálemet vígassággá teremtem és az ő népét örömmé. És vígadok Jeruzsálem fölött és örvendek népem fölött és nem hallatik abban többé síralomnak és kiáltásnak szava! Nem lesz ott többé csupán néhány napot ért gyermek, sem vén ember, aki napjait be nem töltötte volna, mert az ifjú százesztendős korában hal meg és a bűnös százesztendős korában átkoztatik meg" (Ézsaiás 65:17—20). Ez mutatja, hogy a nagysokaság szaporodni kezd és gyermekeik örömeikre fognak lenni. A szülők tudni fogják gyermekeik táplálási, gondozási és tanítási módját, hogy az igazság útján vezethessék őket, hogy betegség, szenvedés és a haláltól óvják őket, amíg elériK a nagykorúságot. Azért van megírva:

„Nem lesz ott többé csupán néhány napot ért gyermek, sem vén ember, aki napjait be nem töltötte volna", ami világosan mutatja, hogy a kicsinyek növekednek, amíg elériK a nagykorúságot s azzal együtt a teljes egyéni felelősséget is. De mit jelenthetnek ez idézetben a következő szavak: „Mert az ifjú százesztendős korában hal meg és a bűnös százesztendős korában átkoztatik meg". A tizes szám a földi dolgokra vonatkozó teljességet jelenti. A tíz megsokszorosítása vagy a százaz szám, a teljes alkalmat kell mutassa, melyben a nagysokaság gyermekei

fognak részesülni, hogy be tudják bizonyítani feddhetetlenségüket az Úr iránt. A száz év tehát nem azt kell jelentse, hogy minden egyén próbaidőképpen száz évet kell kapjon betű szerint, hanem inkább azt jelenti, hogy mindenki teljes alkalmat fog kapni igazságának beigazolására az Urral szemben. Aki beigazolja feddhetetlenségét és igazzá-tétetik, élhet örökre, viszont, aki nem fogja bebizonyítani azt és szándékosan bünt cselekszik, mint egy átkozott fog meghalni. Ha erre száz, vagy esetleg ötszáz évre lesz szükség, semmit sem változtat a tényen. Összehasonlítva azokkal, akik sohasem fognak meghalni, egy ilyen, még ha egy oly széles időkörben is, még mindig „ifjú” volna. Hogyha tehát egy „ifjú”-nak teljes alkalmat van és mégis Isten törvényének megszegőjévé válik, el fog veszni saját gonoszságáért, következésképp „megátkoztatik”. Senki se sírassa a szándékos bűnös halálát; még a szülei sem, mert aki azt cselekszi azzal azt bizonyítja, hogy szívében nincsen teljes összhangban Istennel, az Ő határozataival és az Ő Királyságával. Isten megparancsolta, hogy azok, akik teljesen Neki szentelték magukat, ne sírassák a gonoszak és törvénytelenek halálát. (Lásd Ezekiel 24:16, 17). Azért Isten szervezetében, Jeruzsálemben „nem hallatszik többé siralomnak és kiáltásnak szava”.

A nagysokaság által nemzett gyermekek, az Ur áldottainak magvai és hasonlóképpen ezek a gyer-

mekek is, négy lesznek aldva, ha engedelmesek. „Nem fáradnak hiába, nem nemzenek a korai halálnak, mivel az Ur áldottainak magvai ők és ivadékaik velök megmaradnak”. (Ézsaiás 65:23). Mikor a királyság a maga teljében fog működni, áldásokat fog hozni minden engedelmesnek és semmi sem fog ártani és bajt okozni az Ur felszenteltjeinek, amint a próféta mondja: „Akkor, a farkas és a bérány együtt legelnek, az oroszlán, mint az ökör szalmát eszik és a kígyónak por lészen az ő kenyere. Nem ártanak és nem pusztítanak sehol szentségemnek hegyén (országában); így szól az Ur”. Ézsaiás 65:25.

ŐRTORONY.

E folyóirat kiadásának célja, hogy képessé tegye a népet Jehova Isten és céljainak megismerésére, amint azok a Bibliában feljegyeztettek. Közöl bibliai utasításokat, különösen Jehova tanúi és a jóakarató emberek részére. Rendez korszerű bibliai tanulásokat olvasói részére és a Társulat megfelelő irodalommal jön e tanulmányozások segítségére. Szolgáltat megfelelő bibliai anyagot rádió-előadásokra, nyilvános konferenciákra, valamint más nyilvános gyakorlati eszközök részére.

Magyarázataiban szigorúan kitart a Biblia, mint egyedüli tekintély színvonalán. Teljesen szabad és független minden vallási, szektai, politikai és bármilyen világi intézménytől. Teljesen és fenntartás nélkül Jehova Isten szeretett Királya, Jézus Krisztus alatti Királyságának van szentelve. Nem dogmatikus (hagyományszerű, de bárkit meghív közleményeinek kritikai és tárgyilagos megvizsgálására a Szentírás fényében. Nem bocsátkozik vitákba és lapjai nem állnak nyitva személyes vélemények részére.

Nyomtatva, havonta 16 oldalas formában gyönyörűen színezett borítékkal az Ön otthonának világosságát képezi, melynek nem kellene hiányoznia egy lakásból sem.

Kérjék e folyóíratot Jehova tanúitól, akik az Önök barátai vagy közvetlen a Kiadó-Társulattól:

București 2 Str. Basarabia No. 38.

Irta: J. F. RUTHERFORD
„WHAT YOU NEED TO KNOW”, Hungarian
Made in Rumania
1946

Grafika
INȘTIȚUT DE ARTE GRAFICE
ORADEA